

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 06-00-7/2018-01

Датум: 07.03.2018. године

Београд

ЗАПИСНИК СА ШЕСТЕ РЕДОВНЕ СЕДНИЦЕ
СТАЛНОГ САСТАВА ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА
одржане 07. марта 2018. године

Седница је почела у **9,00** часова.

Седници су присуствовали: Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, Бранислава Горавица, Александар Пантић, Саво Ђурђић, Иван Јовичић, Матија Радојичић и Славица Милошевић Газивода, изборни чланови Високог савета судства из реда судија, Нела Кубуровић, министар правде и Петар Петровић, председник Одбора за правосуђе државну управу и локалну самоуправу.

Поред чланова Савета, седници су присуствовале Мирјана Павловић, в.д. секретара Високог савета судства и Мила Стаменковић, начелник Одељења за статусна питања судија.

Седница Савета се тонски снима.

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, отвара Шесту редовну седницу сталног састава Високог савета судства и ставља на усвајање следећи:

ДНЕВНИ РЕД

1. Усвајање записника са Четврте редовне седнице Високог савета судства која је одржана 13. и 14.02.2018. године;
2. Усвајање записника са Пете редовне седнице Високог савета судства која је одржана 27.02.2018. године;
3. Одлучивање о премештају судија у други суд;
4. Доношење одлуке о спојивости функције председника Дисциплинске комисије Фудбалског савеза Србије са судијском функцијом;
5. Разно

Чланови Савета нису имали примедби ни допуна на предложени дневни ред, те су [REDACTED] донели одлуку да се усвоји предложени дневни ред за Шесту редовну седницу сталног састава Високог савета судства.

Високи савет судства је прешао на рад седнице по усвојеном дневном реду.

1. Усвајање записника са Четврте редовне седнице Високог савета судства која је одржана 13. и 14.02.2018. године;

Чланови Савета нису имали примедбе, те су [REDACTED] усвојили записник са Четврте редовне седници Високог савета судства која је одржана 13. и 14.02.2018. године.

Министар правде Нела Кубуровић и Петар Петровић, председник Одбора за правосуђе државну управу и локалну самоуправу записник су усвојили у делу у коме су присуствовали седници, имајући у виду да су седницу морали раније да напусте.

2. Усвајање записника са Пете редовне седнице Високог савета судства која је одржана 27.02.2018. године;

Високи савет судства [REDACTED] усвојио записник са Пете редовне седнице Високог савета судства која је одржана 27.02.2018. године.

(За усвајање записника нису гласале: Бранислава Горавица, избори члан Савета из реда судија и Нела Кубуровић, министар правде, с обзиром да нису биле присутне на Петој редовној седници Високог савета судства од 27.02.2018. године).

3. Одлучивање о премештају судија у други суд;

1. Драгомир Милојевић, председник Савета истакао је да је Тамара Ракић, судија Основног суда у Нишу, поднела Високом савету судства молбу за премештај из Основног суда у Нишу у Основни суд у Јагодини. Као разлог за премештај је навела [REDACTED]

Високи савет судства [REDACTED] е донео закључак да се од председника Основног суда у Нишу и председника Основног суда у Јагодини прибави писана сагласност за премештај судије Тамаре Ракић из Основног суда у Нишу у Основни суд у Јагодини.

2. Драгомир Милојевић, председник Савета упознао је присутне да је Павловић Жак, судија Другог основног суда у Београду, поднео Високом савету судства молбу за премештај у Трећи основни суд у Београду, и предложио да се затражи сагласност председника Другог основног суда и сагласност председника Трећег

основног суда, за премештај судије Павловић Жака из Другог основног суда у Трећи основни суд у Београду.

Високи савет судства [REDACTED] донео закључак да се прибави писана сагласност председника Другог основног суда у Београду и председника Трећег основног суда у Београду за премештај судије Павловић Жака из Другог основног суда у Београду у Трећи основни суд у Београду.

Драгомир Милојевић, председник Савета, навео је да је Немања Ковачевић судија Основног суда у Великој Плани, поднео Високом савету судства, молбу за премештај у Основни суд у Крагујевцу. Као разлог за премештај [REDACTED]

Високи савет судства једногласно је донео закључак да се прибави писана сагласност председника Основног суда у Великој Плани и председника Основног суда у Крагујевцу за премештај судије Немање Ковачевића из Основног суда у Великој Плани у Основни суд у Крагујевцу.

4. Доношење одлуке о спојивости функције председника Дисциплинске комисије Фудбалског савеза Србије са судијском функцијом;

Драгомир Милојевић, председник Савета је упознао присутне да је на седници Високог савета судства одржаној 31.01.2018. године, разматран допис [REDACTED], који се обратио притужбом на поступање судије [REDACTED], наводећи да је понашање судије супротно члану 30. Закона о судијама, јер [REDACTED] обавља функцију председника Дисциплинске комисије Фудбалског савеза Србије, за који посао остварује месечне приходе. Даље је навео да је Савет затражио од Фудбалског савеза Србије податке да ли [REDACTED], обавља наведену функцију, те уколико обавља, да ли оставарује евентуалну накнаду, уколико остварује које врст и висине. Истакао је да Фудбалски савез Србије известио Савет да [REDACTED] обавља функцију председника Дисциплинске комисије Фудбалског савеза Србије и да месечно остварује накнаду у износу [REDACTED], на име нужних трошкова који се односе на трошкове који се појављују приликом обављања ове функције и односе се на трошкове превоза, трошкове хране и трошкове смештаја. Драгомир Милојевић, председник Савета поводом ове тачке дневног реда отворио је дискусију.

Након добијене речи судија Матија Радојичић је истакао да обављање функције председника Дисциплинске комисије Фудбалског савеза Србије је озбиљан и одговоран посао, јер има јако сложених предмета по којима се поступа. Навео је да има сазнање о тежини и одговорности овог посла јер је некада и он то радио без накнаде, и сматра да је част и похвала за праваосуђе то да имамо тако способне људе које Фудбалски савез Србије жели да ангажује.

Након добијене речи Славаица Милошевић Газиводе, је навела да се делимично слаже са излагањем судије Матије Радојичића, наводећи да се у конкретном случају не ради о накнади, већ о покривању трошкова које судија има у вршењу те функције.

Наводи да у том смислу обављање функције председника Дисциплинске комисије фудбалског савеза Србије, је у складу са Законом, односно са ограничењима које је поставио Закон и да он суштински не прима новчану накнаду за функцију коју обавља, већ накнаду како би покрио своје трошкове који су проузроковани обављањем те функције.

Након добијене речи, Петар Петровић, председник Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу, наводи да је дуго у фудбалу и познато му је да су увек председници судова, судије и тужиоци били у неким од органима, дисциплинским комисијама Фудбалског савеза Србије и сматра да је ова функција спојива са вршењем судијске функције.

Након добијене речи, судија Бранислава Горавица, је навела да има једну дилему да ли из ових поступака могу да проистекну одређени кривични поступци односно судски поступци и да ли ту може да дође до неке неспојивости.

Након добијене речи, судија Матија Радојичић, је истакао да по правилима ФИФЕ редовни судови не могу да се мешају у одлуке које доноси Фудбалски савез Србије, те да одлуке које доноси председник Дисциплинске комисије Фудбалског савеза Србије, не могу бити предмет одлучивања редовних судова.

Драгомир Милојевић, председник Савета је истакао да сматра да обављање функције председника Дисциплинске комисије Фудбалског савеза Србије није неспојиво са судијском функцијом, с обзиром да судија не прима новчану накнаду за обављање те функције, већ наведена накнада представља трошкове које судија има на име трошкова превоза, смештаја и хране, а с друге стране ова функција није опречна достојанству и независности судије и нештети угледу суда, већ супротно представља част да неки судија буде председник Дисциплинске комисије Фудбалског савеза наше државе.

Након добијене речи судија Бранислава Горавица, а након анализирања одредбе чл.30 Закона о судијама је истакла да је сагласна да обављање функције председника Дисциплинске комисије Фудбалског савеза Србије није неспојиво са судијском функцијом.

Високи савет судства [REDACTED] је донео

О Д Л У К У

Обављање функције председника Дисциплинске комисије Фудбалског савеза Србије није неспојиво са судијском функцијом.

(ЗА: [REDACTED])

(ПРОТИВ [REDACTED])

5. Разно:

- **Одлучивање о престанку функције судије поротника;**

Драгомир Милојевић, председник Савета истакао је да је Вања Лукић, судија поротник Основног суда у Крагујевцу, поднела Високом савету судства захтев за престанак функције судије поротника.

- **Високи савет судства [REDACTED] донео**

О Д Л У К У **о престанку функције судије поротника**

Вањи Лукић, судији поротнику Основног суда у Крагујевцу, престаје функција судије поротника на лични захтев, даном доношења одлуке.

- **Разматрање захтева за упућивање на студијско путовање;**

Драгомир Миојевић, председник Савета упознао је присутне да је у својству председника Врховног касационог суда одредио Браниславу Апостоловић и Јасминку Станојевић, судије Врховног касационог суда, да присуствују Петом регионалном форуму о владавини права за Југоисточну Европу, који се одржава у периоду од 16. до 17. марта 2018. године у Скопљу, Македонија.

- **Високи савет судства [REDACTED] донео**

О Д Л У К У

ОДОБРАВА СЕ студијско путовање Бранислави Апостоловић и Јасминки Станојевић, судијама Врховног касационог суда, у Скопље, Македонија, у периоду од 16. до 17. марта 2018. године, ради присуствовања Петом регионалном форуму о владавини права за Југоисточну Европу.

- **Информисање чланова Савета о току јавних расправа које су одржане поводом Радног текста амандмана Министарства правде на Устав Републике Србије;**

Након добијене речи судија Саво Ђурђић је истакао да је потребно да се присутни чланови Савета упознају са тим како је било на завршној расправи поводом радног текста амандмана Министарства правде на Устав Републике Србије.

Петар Петровић, председник Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу, након добијене речи истакао је да се противи да се на данашњој седници подноси извештај о јавној расправи која је одржана у Београду, с обзиром на то да се није подносио извештај о томе како су протекла претходне расправе које су одржане у Крагујевцу, Нишу и Новом Саду.

Драгомир Милојевић, председник Савета истакао је да је Високи савет судства поводом радног текста амандмана Министарства правде на Устав Републике Србије, заузео став и исти доставио уз мишљење и сугестије Министарству правде.

Након добијене речи судија Саво Ђурђић истиче: Знам, али се наши ставови не уважавају. Ако ви то мислите да ми не треба да се информишемо о јавној расправи о измени Устава у оквиру правосуђа, не знам онда о чему уопште треба да разговарамо. Слободно нека уђе све у записник. Не знам да ли онда треба уопште о овим другим стварима да причамо, о фудбалским судијама - да ли судије могу бити председници дисциплинске комисије итд., у односу на ову тему то је потпуно минорно, то је много мање значајно. Према томе, дубоко се не слажем са Петром, са онима који мисле да о томе не треба да се разговара. Пре свега ово је орган који обезбеђује и треба да обезбеди и да гарантује самосталност и независност судова и судија. Ова решења ми смо сачинили и разговарали о радном тексту Амандмана. Не само да смо ми разговарали, донели саопштење, донели аргументовано мишљење и сугестије које смо доставили иницијатору ових активности, дакле Министарству правде, него смо и учествовали на тим округлим столовима, давали смо легитимитет на тај начин, негде смо дали допринос дискусији, негде нисмо могли итд. Није у томе ствар. Ствар је у томе што је округли сто у Београду финале свих тих активности. Министарка се обратила јавности, била је ту и премијерка, ту се видело у ствари да се не одустаје од радног текста Амандмана, не одустаје се од битне прераде тог радног текста и не повлачи се из јавне расправе као што су закључили и предложили највиши органи судске власти и судови. Дакле, предлог Високог савета судства, то желим да уђе у записник и да се изјасни. Врховни касациони суд, Државно веће тужилаца али и колективи многих судова у Републици Србији, бројна струковна удружења у коме су струка и наука у битном јединствени. Наведени радни текст је препун слабости и пропуста, поједина предложена решења за измену Устава су неприхватљива, друга треба исправити, прецизирати или допунити и Министарство правде треба да га повуче из јавне расправе привремено, Високи савет судства истиче, ја вас подсећам на наше закључке, да је потребно да се уз ангажовање науке изради нови радни текст Амандмана на Устав Републике Србије који ће се размотрити на Комисији за спровођење Националне стратегије за реформу правосуђа и о коме ће се водити јавна расправа за коју треба предвидети више времена него што је сада предвиђено. Ови наши аргументи, не само наши него практично свих институција, највиших институција у правосуђу Републике Србије, су игнорисани оваквим закључцима да радни текст иде у даљу процедуру, да ће о свему Венецијанска комисија решавати итд. Ми у земљи као што је Србија која је независна и самостална и која је заиста таква демократска земља, долазимо у ситуацију да се струка практично не пита, да се јединствено мишљење струке и науке не уважава у закључцима које смо донели и губимо драгоцен тренутак. Када уђемо у процедуру Венецијанске комисије, што је следећа фаза, како ми можемо бити сигурни да ће се било шта, а према изјавама званичника скоро ништа битно, променити у вези саства

Високог савета судства, у вези надлежности, у вези начина рада, у вези Правосудне академије, никакве гаранције ми немамо да ће се наши аргументовани разлози, где смо прави пут у историји правосуђа Србије јединствени и мислили да ће се то уважити. Извините у много тежим условима слободна мисао судија, тужилаца итд., ми се називамо „интересном групом“ на телевизији. Синоћ у интервјуу наш помоћник назива судије и тужиоце „интересном групом“, ко им даде још и неограничен мандат, шта се то догађа. Такав однос од нашег Министарства правде ми нисмо заслужили и мислим крајње је време, тим пре што је министарка потекла из редова ове радне заједнице, да се изјасни и да каже да ли је то промена политике, да ли ви прихватате Националну стратегију развоја правосуђа Републике Србије, зашто сте превазишли надлежности добијене Акционим планом за Поглавље 23? Дакле, не мени да одговорите него судијама, тужиоцима који су јединствени. Ми смо дошли овде да радимо свој посао, то је сувише велики улог да би могли даље да радимо ако прихватимо овакве шамаре, ако прихватимо овакве некоректне потезе онога који треба и нас да заступа. Та једна огорченост, двоструки стандард, представници Удружења судија и тужилаца не могу да дођу равноправно у студио, то је већ посебна прича око медија да разговарају осим једног представника по избору јавног сервиса, који се борио, стварно лавовски борио. Ја мислим да ми треба да се изјаснимо, да би требало предложити по мом мишљењу, састанак представника три власти. У Уставу Републике Србије ово је правна држава, постоји подела власти: извршна, законодавна и судска, ја бих предложио да се састану представници све три власти и да се види може ли се ово превазићи. Ја од онога што смо ми закључили оправдано и све институције правосуђа - предлажем да не одустајемо и да се не повлачимо, да не закопавамо главу у песак. Можда се то извршној и законодавној власти то не свиђа, али ове промене су и ово дезавуисање Акционог плана. Венецијанска комисија је 2007. закључила да постоје двоструки политички утицај на правосуђе, на највише органе судске власти и да их треба укинути, па сад да доживимо овде да се нама друга права неоправдано смањују и да се права судија цео тај корпус права прерађује како ко хоће, уводи се законом, а то није проучено, на бази којих истраживања је утврђено да треба судска пракса да се регулише законом, да она буде потенцијално извор права, када цела наука, еминентни професори, највиши живи ауторитети уставног права кажу да је ово извргавање неких судских начелних принципа. Дакле да идемо на горе у слободној Србији, у Србији 21 века, у другој деценији 21 века на то да ми пристанемо без отпора то је срамота, то је уставна срамота, то је трагикомедија у којој ја не желим да учествујем.

Након добијене речи судија Александар Пантић је изјавио: Прво, ми што је било до Савета, Савет је урадио. Значи издато је саопштење, дали смо једну анализу радног текста, доставили смо Министарству, имали смо јавне округле столове. На свим округлим столовима смо учествовали, изнели смо тамо своје ставове, сви смо упознати овде како су, поготово ми који смо из реда судија, како су протекли ти округли столови, јер свако је упознао остале чланове када су дошли са округлог стола, и ја не видим шта даље више Савет може нешто да уради. Овде што се тиче овога ми смо то доставили Министарству, значи наш став. Министарство не може нама сада да се изјасни да ли прихвата или не прихвата. Ми смо доставили то и они ће то имати у виду, да ли ће они то да прихвате или неће то је став Министарства. Ми ту апсолутно не можемо ништа, ми ту немамо њима шта да причамо. Друго, мислим да не би било коректно сада да се од министарке која је члан овог тела, која је исто члан Савета, да се тражи да се изјашњава, то би била злоупотреба

њеног присуства овде као члана Савета. Ми можемо министарки да се обратимо званично дописом на адресу Министарства правде, па тамо да се она изјасни о томе што ми желимо, јер она је овде исто члан Савета као што смо ми чланови Савета, само што је она по функцији и то је нешто друго. Тако да мислим да овде, не би било коректно било шта или било какво изјашњење да очекујемо од једног члана Савета, јер министарка је овде члан Савета као и ми.

Након добијене речи судија Славица Милошевић Газивода истиче : Прво бих рекла, да све што је изнео малопре колега Сава, је мишљење свих чланова Савета, који су учествовали у писању материјала, који је послат Министарству правде. Поред тога, мислим, да колега Пантић, не мора да брани колегиницу министарску, ни од једног члана Савета и сматрам да овом приликом она није нападнута као представник извршне власти. Такође мислим, да је свима, без обзира из које гране власти неко долази, заједнички интерес да ова држава добије такво решење у Уставу које се односи на правосуђе, да се коначно правосуђе постви на здраве основе, и да може добор да функционише. Никако није добро да се износе неистине и лоше мишљење о правосуђу, судијама и тужиоцима, а што се више пута у задњих девет месеци чуло од високих представника Министарства правде. После консултативне расправе о предлогу уставних амандмана која је одржана у Нишу, због иступања неких представника Министарства правде, питала сам министарку, како је могуће да неко ко иступа испред Министарства правде, има тако лоше мишљење о судијама и тужиоцима. Тада сам добила објашњење да је то лични став тог колеге, а не став министарства. На основу свега што се десило до данашњег дана, произилази да је то ипак став министарства, с обзиром да се упорно представник министарства на високој функцији, појављује у разним медијима и константно на исти начин говори и квалификује све судије и тужиоце. То је једноставно недопустиво. Прави се лоша слика о судијама у јавном мњењу и међу грађанима који треба да изађу на референдум и гласају о уставним амандманима. Мени је криво и просто необјашњиво зашто се јавне расправе о уставним амандманима нису директно преносиле на телевизији, као што се преносе и скупштинска заседања. Значи, грађани једноставно не могу нигде да чују различита мишљења о предложеним уставним амандманима. У мојој породици, иако деца знају шта радим и исто размишљају, морала сам да им објашњавам о чему се овде ради, тако да сматрам да обични грађани, који нису из струке и којима се свакодневно сервира да су судије људи који отимају децу, који отимају имовину, станове, шаљу људе у затвор могу само да стекну лошу слику о судијама у правосуђу, да се уплаше за своју безбедност и да буде збуњени. Високи савет судства нема друге могућности осим да да мишљење и сугестије на предлог уставних амандмана, што је и учинило и упутило Министарству правде. Ја сам се искрено надала, јер изузетно поштујем колегиницу Нелу, да ће у министарству схватити који је то минимум у изменама Устава, који би уставним амандманима морао да се испоштује, да би се сачувала независност правосуђа и Високог савета судства. Питам се да ли је могуће да увек када се јавно говори од стране представника министарства о упоредном праву и ставовима Венецијанске комисије се све једноставно изокрене и то пролази кроз људи који нису упућени у материју. Није тачно да је у другим земљама примењен модел састава и одлучивања у Високом савету судства, као што је предложено уставним амандманима. Једна од ретих земаља где постоји такав модел је Црна Гора. Стално се у јавности од стране представника министарства цитира став Венецијанске комисије да у саставу Високог савета судства треба да буде једнак број судија и

истакнутих правника, а нико не каже да је то став и мишљење Венецијанске комисије, који је дат приликом измене Устава Црне Горе, што је урађено и синоћ на РТС-у иако тај извор мишљења Венецијанске комисије није дат за Србију и тако се пласирају нетачни подаци и информације. Драго ми је да овде могу да изнесем своје мишљење, пошто ће записник бити објављен на сајту Високог савета судства. На жалост, ово ће опет прочитати углавном само колеге, а другим људима и даље неће бити ништа јасно. За мене је несхватљиво да у Министарству правде нема људи који имају слуха да виде да чланови Високог савета судства, који су доставили своје мишљење и сугестије на радни текст предлога уставних амандмана, раде у интресу ове државе и правосуђа ове државе. Истичем да је у Уставу Републике Хрватске предвиђено да Високи савет има 11 чланова од којих су седам судије, у Словенији 11 чланова од којих су шест судије и у Италији од 27 чланова Савета 16 су судије, а то су све земље Европске уније. Да ли је могуће да су само судије у Србији толико лоши људи да раде против својих грађана и против овог народа. О чему се овде ради? Ја сам лично била против тога да чланови Високог савета иду на јавну расправу поводом уставних амандмана које се одржала 5. марта у Београду, пошто се у медијима није могло чути ништа од онога, што су колеге, чланови Савета изнели на три раније одржане расправе, као мишљење и сугестије на предложене уставне амандмане, већ је присуство члана Високог савета злоупотребљено кроз информацију да су јавну расправу у Новом Саду напустила поједина струковна удружења, док је члан Високог савета остао. Имала сам потребу да бар на овој седници изнесем своје мишљење, пошто и даље не желим да верујем да идемо путем укидања независности правосуђа. Ако се усвоје овако предложени уставни амандмани, морам да кажем да се правосуђу апсолутно укида независност. Јуче је од представника Министарства правде, јавно на РТС-у речено да ће се законом укинути слободну судијско уверење, мада је то и раније исти човек помињао. Ја сам запањена. Свако ко има минимум знања о начину на који се води судски поступак и доносе судске одлуке требало би да зна шта значи слободно судијско уверење. Сви ми знамо а до народа то не може да допре, да судије суде на основу закона који је донет од стране извршне и законодавне власти. Сваки судија који тако не потупа подлеже дисциплинској одговорности, и то се дешава тако да постоје све законске претпоставке да не дође, како је то сада модерно да се каже до корпоративизма у правосуђу.

Након добијене речи судија Бранислава Горавица наводи: Ја сам на овом округлом столу који је био у понедељак, и на који сам сматрала да треба да одем, искључиво због тога што је агенда која нам је била достављена показивала да ће пауза бити направљена након дискусије, те би представници медија чули шта каже Високи савет судства. Дакле по агенди је требало да говори премијерка и наравно министарка правде најдуже као представник предлагача радног текста и да после тога сат времена траје дискусија. Понижење које сам ја доживела од господина Чикириза који не зна како се ја уопште зovem и ко сам ја, а ја сам била у тој сали највиши представник судске власти. Морала сам неколико пута да му се обратим, пре почетка, да му укажем ко сам ја и да кажем да очекујем да добијем реч. Очекивала сам да први пут медији, значи телевизија, камере, електронски писани медији напoкон чују шта има да каже и судска власт. Ја мислим да је то дијалог и то демократично друштво. Колеге неке из Савета су ми саветовале да не идем, постојале су опције да Савет јавно протестује да каже да неће учествовати у таквом начину вођења, ја не волим реч расправе али изгледа да се на расправу своди. То је заиста

тамо било мало другачије него на другим округлим столовима, мени је омогућено да говорим, **без** временског ограничења, али након што су сви новинари, односно електронски медији ови који су најмасовнији напустили салу. Ја сам покушала првих 7-8 минута свог излагања управо да посветим тону дијалога, као лепо васпитана особа нисам желела да именујем господина Бацковића, иако сам могла то да урадим, јер је био присутан у сали, али сам врло јасно рекла о чему се ради и превасходно указала на то да представници Европске заједнице укључујући амбасадора, Ориција које је присутан, сигурно не могу закључити да смо ми зрели да уђемо у Европску унију уколико се помоћник министра правде тако понаша према правосуђу. Ја сам са господином Орициом и још неким представницима међународне заједнице иначе разговарала и раније, а и тамо на енглеском и господин Орицио је веома јасно рекао да Министарство правде мора уважити мишљење струке, те ја као и Славица очекујем да ће се то и учинити, а мишљење струке је у свим битним тачкама идентично. Кључна тачка је састав, број чланова и начин одлучивања будућег Високог савета судства. Ја сам и тамо рекла, а и сада ћу поновити, фарса је да било којих пет људи такозваних истакнутих правника, нек су најбољи на свету и најискуснији, може чаробним штапићем поправити то наводно катастрофално стање у правосуђу, то се тако не поправља. Али покушала сам, односно не покушала него изнела, само што није имао ко да чује и да пренесе, и да дам одговор на те нападе, то нису више коментари, ми смо месецима сведоци блаћења правосуђа Републике Србије. Ја морам да питам да ли је неко инструкисан из иностранства да руши ову земљу. Србија је већ пала на Дуинг бизнис листи. Да ли је у духу привлачења страних инвестиција то када нам помоћник министра правде непрекидно говори о катастрофалном стању у правосуђу, ко ће да дође да инвестира у Србију. Судије Републике Србије у највећем проценту са одређеним изузецима, су такви људи који много више доприносе угледу ове земље него неки други њени представници. У том смислу ми данас свакако морамо осудити то што је господин Бацковић, као помоћник министарства правде синоћ после мог врло културног позива на смирени дијалог, на толерантан разговор, на међусобно уважавање свих грана власти поново иступио на идентичан начин. То је једна од ствари коју данас морамо да урадимо и морамо да кажемо да смо јако забринути за ову државу, ја сам забринута за нашу децу уколико ми идемо у овом правцу. Србија треба да буде правна држава, а са оваквим решењима она то бити неће. Свако ко је правник и није лаик, а овде се манипулише грађанима, зна да уколико је препорука да се двоструки политички утицај отклони и као замерка Уставу из 2006. тиме што ће се искључити Народна скупштина из избора чланова Савета и судија, схватиће да ми сада искључујемо Народну скупштину из избора судија, али Народна скупштина ће изабери све оне који ће да бирају судије. Тако нисмо спровели оно на што смо се Акционим планом обавезали. Дакле када пет људи од којих један има двоструки глас може да бира и разрешава судије и све остало одлучује то значи да то чини Народна скупштина преко оних које је изабрала у то тело и то није у складу са оним што смо ми Националном стратегијом за реформу правосуђа и Акционим планом за поглавље 23 се сами обавезали да учинимо. То је само једна вешта манипулација где се један начин утицаја замењује другим и то другим много горим. До сада је Народна скупштина могла да изабере за судију на први мандат и председника суда само онога кога Савет предложи. Могла је да га не изабере и таквих је примера било и то је све легитимно, али сада ће тих будућих пет истакнутих правника бирати све судије у Србији. То су широм отворена врата за политички и сваки други

утицај, за одсуство које већ постоји, осећаја сигурности међу судством. Да ли се ми бавимо застрашивањем судија са изјавама које се дају. Ја их се грозим. Никада у животу, а ја сам 30 година у правосуђу, се нисам осећала лошије, него што се осећам данас. Не желим да кажем да се осећам уплашеном, напротив а и већина судија је храбра и достојанствена и наставиће одговорно да ради свој посао, али мислим да ово није у интересу наше државе ово што се сада ради и да према споља, према онима који нас посматрају ствара јако лошу слику. Да ли ће и каква ће одлука бити то зависи од других политичких фактора. Ја не искључујем могућност да Венецијанска комисија нама да позитивно мишљење као што је учинила са Црном Гором, као трговину за улазак Црне Горе у НАТО и признавање тзв. независности тзв. државе Косово. И нама се може десити да нам се да позитивно мишљење као трговина за нешто друго, ја у то нећу да улазим, али то не значи да ми сами као правници овде као чланови Савета нисмо дужни да кажемо ово што је колега Сава рекао, ја сад не могу све да поновим, а нема ни потребе. Да смо ми забринути за стање правне државе и за будућност Србије уколико се буде овако радило.

Након добијене преди Петар Петровић је изјавио: Не разумем стварно чему води ова прича. У крајњем случају мора да схватите једно, без обзира колико се ми слагали или не слагали са неким стварима у овој земљи, још увек постоји важећи Устав у овој земљи и зна се како се доносе закони, како се улази у промену Устава итд. Крајњу и последњу реч даће Народна скупштина Републике Србије после свих и нормално са тим предлогом ће се изаћи на референдум и народ ће на референдуму рећи шта хоће шта неће. Према томе овде је било речи о томе зашто нису укључени више јавности у преношењу јавне расправе. Па чекајте, ми смо скоро имали сет закона у просвети. Просвета је врло важан сегмент друштва као што је и правосуђе па нико није постављао питање зашто се не преносе јавне расправе око измена и допуна важних закона из домена просвете између осталог и Закона о дуалном образовању који изазива највећу пажњу. Ми имамо сад сет закона, данас почиње расправа о полицији, јавном реду и миру итд. И ту је била нека јавна расправа па нико није позивао зашто се нису преносиле те јавне расправе са тих скупова где су одржаване. Стварно не разумем ми хоћемо сада, односно поједине дискусије да правосуђе издигнемо на пиједестал првог, а све остало су за три степенице доле, није тачно. Судство и правосуђе је део система друштвеног у Републици Србији и такав какав је и молим лепо и завршавам тиме. Нисам чуо ни нисам ни једном прочитао, осим часних изузетака који нису реизабрани, да се толико борило 2009., крајем 2009. и почетком 2010. после велике фамозне реформе правосуђа које је уништило, тада је уништено српско правосуђе. Тада се многи нису јављали, ни Друштво судија ни нико други. А сада зашто нападате неке људе који износе своје мишљење у разним ТВ емисијама итд. Ко ће бити позван у те ТВ емисије, ствар је уређивачке емисије тог сервиса, према томе тог ТВ сервиса да ли ће бити позван Пера Петровић или неко други то није моје. Према томе стварно председничке не видим сврху овакве дискусије, ми смо дали своје мишљење односно Високи савет је проследио Министарству, а Министарство ће на основу свих мишљења и јавних дискусија проследити неки материјал са свим примедбама, предлозима итд. Венецијанској комисији и она ће дати неку своју реч, неко своје мишљење и неке своје сугестије које ће се у новом кругу вероватно уградити у нове Амандмане уставне и вероватно ће ићи нови круг јавне расправе па ћемо да видимо где смо стигли. То је моје мишљење, као што ви имате право на своје мишљење ја имам право

на своје мишљење. Према томе председниче, мени је Скупштина почела ја бих морао да напустим седницу.

Констатује се да је Петар Петровић, напустио седницу у 10.15 часова, због неодложних обавеза.

Након добијене речи Нела Кубуровић, министар правде изјављује: Прво мислим да сам се свим члановима Савета обраћала са високим уважавањем и да нико од мене није ни једног тренутка био подређен нити понижен. А то да неко мени тражи од чланова Савета да се овде изјасним да ме пропита, може само да ме пропита надлежни орган у одговарајућем поступку. По вама ви сте тражили да се ја овде изјасним и да одговорим вама на нека питања. Високи савет нек ми онда упутити званично допис да се изјасним на неке ствари. Мислим да сам била врло конструктивна, да сам вас позивала на јавну расправу од маја месеца када нисте чак ни хтели да учествујете на округлим столовима, то добро Ви Саво знате, а како ће реаговати министарство на предлоге које сте доставили то ћемо тек да видимо. Не знам на основу чега сте закључили да нико неће узети у разматрање оно што је достављено. Јавна расправа је завршена, односно завршава се сутра и тек након тога следи разматрање онога што је достављено. На јавној расправи браним оно што сам предложила у јануару.

Након добијене речи судија Саво Ђурђић је изјавио: Министарка извињавам се, да ли сте само свесни, да ви нисте овлашћени предлагач.

Након добијене речи Нела Кубуровић министар правде изјављује: Ко говори о овлашћеном предлагачу, уопште није предлог ово је радна верзија коју ће министарство упутити Влади, Влада је овлашћени предлагач.

Након добијене речи судија Саво Ђурђић изјављује: Како можете у ствари уопште називати ово јавном расправом кад нисмо равноправни у њој и како можете сумирати све без нашег учешћа, дакле без учешћа највишег органа судске власти, без учешћа највиших органа тужилачке власти, то је просто немогуће у цивилизованој демократској земљи не може тако да се ради тим пре што ви нисте овлашћени предлагач и лепо проф. Ратко Марковић каже у својим обраћањима у Политици.

Након добијене речи, Нела Кубуровић, министар правде изјављује: Да ли Вас је Ратко Марковић позивао на јавну расправу кад је он писао Устав 1990. године?

Након добијене речи, судија Саво Ђурђић изјављује: То је било друго време и на крају Ви некоректно прозивате човека кад није присутан и Друштво судија у Вашем излагању на округлом столу итд. Да ли Ви знате да је читав Конвент организације која прате Поглавље 23 којих има 30 потписаних струковних и других организација цивилног друштва иступио?!

Након добијене речи, Нела Кубуровић, министар правде изјављује: Конвент злоупотребљава цивилно друштво и испред Конвента ставља нешто зашто све организације које су чланице Конвента не стоје.

Након добијене речи судија Саво Ђурђић изјављује: Не говорим о детаљима, али је суштина изгубљена. Ово што је рекла Брана, ово говорим у општем интересу, не говорим да би се прославили, не говорим због Н1, због РТС-а, говорим због будућности.

Након добијене речи Нела Кубуровић, министар правде изјављује: Извините али ја схватам то као вашу личну промоцију и ништа друго. Имали сте три могућности да учествујете, доставили сте и рекли сте шта имате.

Након добијене речи судија Саво Ђурђић изјављује: Ваши закључци нису на линији онога што се очекује.

Након добијене речи Нела Кубуровић, министар правде изјави: Који су то моји закључци? То што сам рекла да нема повлачења радног текста него да ће се ревидирати у складу са достављеним мишљењима.

Накно добијене речи судија Саво Ђурђић изјави: Да, али нисте зауставили расправу.

Након добијене речи Нела Кубуровић министар правде изјави: Али нисте једини који сте доставили, кад говорите о седницама судија који су достављали само један суд је доставио конкретне предлоге, а то је Врховни касациони суд да је достављено Министарству. А то што неко даје саопштења у медијима да ли треба да се повуче или не то није писани предлог који је достављен Министарству. Ја не знам шта је било на седници Апелационог суда у Београду. Високи савет и Врховни касациони суд су предложили да се повуче радни текст, али уз то су дали и предлоге. Ако треба нешто повући зашто дајете предлоге.

Након добијене речи судија Саво Ђурђић изјављује: Предложили смо. А зашто учествујемо? Зашто онда постојимо по томе?

Након добијене речи Нела Кубуровић министар правде изјави : Па онда или се повлачи или се дају предлози. Како мислите да треба да изгледа то писање Устава и предлагање?

Након добијене речи судија Саво Ђурђић, изјављује: Као у свакој цивилизованој и демократској земљи да будемо равноправни, да учествујемо, да се струка пита, наука, па нисмо ми индијанци овде.

Након добијене речи Нела Кубуровић, министар правде изјављује: Да ли мислите да сте једини који треба да се питају када је реч о Уставу?

Након добијене речи судија Саво Ђурђић изјављује: Ко каже? Зашто ми импутирате Ви и ваш помоћник стално импутирате:„ ми смо интересна група“.

Након добијене речи Нела Кубуровић, министар правде изјављује: Ја сам рекла да сте интересна група? Па немојте мени да импутирате нешто што вам нисам рекла и злоупотребљавате то. Мени је исто ненормално да ми се овде говори на седници Савета да се разговара са једним амбасадором и да он говори шта ће да се ради. Извините али ми смо независни и Влада Републике Србије поступа независно и нећу да идем код амбасадора да се договарам како треба да поступам.

Након добијене речи, судија Бранислава Горавица изјављује: Уопште није реч о амбасадору.

Након добијене речи Нела Кубуровић, министар правде изјављује: Ви сте малопре рекли, није амбасадор али има својство амбасадора.

Након добијене речи, судија Бранислава Горавица изјављује: Исто као што сте Ви с њим разговарали у паузи тако сам разговарала и ја. Исто као што сте ви разговарали. Уколико сте ме погрешно разумели, морам да дам објашњење. Ви сте били веома коректни Ви лично јуче и мени је било драго што је тон догађаја био потпуно другачије од онога што је мени, препричано са ранијих округлих столова, Вама лично у том смислу тона, дискусије ја не стављам никакве примедбе. Али Ви због Вашег угледа и због угледа овог тела ми морамо да се оградимо од онога што неко као помоћник министра правде говори.

Након добијене речи, Нела Кубуровић министар правде изјављује : О мом угледу ја ћу сама да бринем, а свако треба о свом угледу да брине.

Након добијене речи, судија Бранислава Горавица изјављује: Код никаквих амбасадора ја никад у животу нисам ишла.

Након добијене речи, Нела Кубуровић, министар правде изјављује: Ја Вам нисам рекла да сте ишли, већ сте Ви рекли да сте разговарали и да Вам је амбасадор рекао како ће морати Министарство да поступи, а Ви сте рекли у ком смислу треба да иде.

Након добијене речи, судија Бранислава Горавица изјављује : Да уважи мишљење струке, ето то.

Након добијене речи, Нела Кубуровић, министар правде изјављује: Мени амбасадор неће давати налоге.

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства изјављује: Сигурно амбасадори неће да се питају, то није спорно, и нећемо да улазимо у ширу политику.

Након добијене речи Нела Кубуровић, министар правде изјављује: Овде је било речи о политици да ли је нека држава добила сагласност зато што је ушла у НАТО или не, то су стварно политичке констатације.

Након добијене речи, судија Саво Ђурђић изјављује: Ако ви хоћете да укинете судску власт онда је то нешто друго.

Драгомир Милојевић, председник Савета изјављује: Сад ти се директно обраћаш министарки, министарка је члан Савета и она као члан Савета има право да дискутује како дискутује. Ти си члан Савета и дискутујеш како дискутујеш. Чули смо дискусију, ја не видим ништа овде спорно. Дакле, министарство је дало радни текст, ми смо дали мишљење и ми не можемо ништа друго.

Након добијене речи судија Саво Ђурђић изјављује : Па не треба више да се питамо.

Драгомир Милојевић, председник Савета изјављује: Прво министарство треба да размотри наше примедбе и предлоге, с обзиром да је то радни текст.

Након добијене речи судија Саво Ђурђић изјављује: Предлажем да се обратим јавности, јер се наши предлози неухавају.

Драгомир Милојевић, председник Савета изјављује: Ми не знамо шта ће бити, то је радни текст и мора да се сачека коначни текст да се види шта је предложено.

Након добијене речи судија Саво Ђурђић изјављује : Ја се извињавам због тона, али ако се ово овако све указује да ћемо имати све мање процедура касније, да ћемо имати све мањи утицаја како буде та процедура, ми добро знамо како иде процедура доношења Устава. Само да завршим, није објављено није рађено како треба по било ком основу. Није објављено у јавности што се у социјалистичко време радило коректно. Народ не зна ни да је јавна расправа, нико није објавио радни текст Амандмана на Устав ни у једном медију. Где то има, то никад није било ни у социјалистичко време. А што се тиче последица ви знате, и министарка је стицајем околности учествовала у реализацији оних законских пројеката после Устава из 2006. године, ако се без уважавања предлога струке и науке представнике Србије, ако прође ово овако, дакле, могуће су последице, Уставни закон доноси Скупштина по свом нахођењу. Након ове фазе поступка не можемо знати никакве елементе, никакве ингеренције немамо, може се догодити да буду веће последице него 2009. по правосуђе Србије.

Након добијене речи, Нела Кубуровић, министар правде изјављује : На основу чега сте то закључили?

Након добијене речи, судија Саво Ђурђић изјављује : На основу свега како се води расправа, на основу искуства. За годину дана поделићемо друштво, направићемо велике штетне последице за цело друштво, за политику ове земље. То мени смета. И у општем интересу, као што је Брана рекла, ово говорим због општег и јавног интереса. Кад ми истекне мандат или кад завршим за пар година мој рад ја одох у пензију. Неће моја деца то уживати, последице тих Амандмана. Ово је рађено нестручно, некомпетентно, урађено је на брзину, то је штета. Ја то не прихватам, ја ћу се лично у јавности изјашњавати против овога не зато што не волим министарку, министарка ми уопште не смета као ни сви ви, али то није у реду.

Након добијене речи, судија Бранислава Горавица изјављује: Ја сам лично заиста била врло активна када су 2008. године почели да се мењају закони и када се најављивала та промена кроз законе, заиста сам учествовала на јавним скуповима итд., исто покушавала легитимно, дакле кроз неке организоване облике да делујем. Мој стил није да самостално иступам и уопште ми није манир то да се блати оно чему човек припада. Друштво судија је било веома активно да би се спречио реизбор, али то се ипак догодило. Због тога и немам велико поверење у то да ће сада ово на добро да изађе. Због тога ми сада о томе оволико разговарамо, јер било је заиста и тада и иницијатива Уставном суду, и дискусија организована на Правном факултету тада у сусрет тој несретној реформи, дакле било је борбе и обраћање међународној заједници и Савету Европе итд. Чак је Консултативно веће европских судија усвојило веома оштру забрињавајућу ноту и послало званично Републици Србији и свеједно је такав пропис усвојен и свеједно се

десио тај несретни реизбор. То јесте тада била друга политичка опција, ја не мислим да смо ми за то одговорни

Након добијене речи, Нела Кубуровић министар правде изјављује: Немојте заборавити да су то радиле ваше колеге, да су биле у већини, да их је било 7 и да одлука о неизбору није ишла на Скупштину.

Након добијене речи, судија Марија Радојичић изјављује: Саво, у једној академској расправи ти си рекао неке ствари које стоје, али то си поновио десет пута у круг. Нико није сад дужан овде да слуша то све што си говорио, јер сви знамо суштину, сви знамо и сви смо се сложили са тим саопштењем, мислим да треба да се заузме нормалан тон, мислим после неких твојих реченица министарка које је увек била коректна, није јој било пријатно овде.

Након добијене речи, судија Саво Ђурђић изјављује : Ја се извињавам за то.

Судија Матија Радојичић даље изјављује: Ја желим да овде имамо једну културну и нормалну атмосферу, да свако има право на своје мишљење а да се после тога не љутим на тог што је то изложио. Значи једноставно свако има право, и министарка има право на своје и председник итд., значи то једноставно молим. Ја размишљам на један статусни начин у животу, господин Бацковић ради нешто што неради нико из свог домена Министарства. Никад нисте чули да је Министар Лончар рекао да су лекари нерадници и да су секта, никада нисте чули да је министар просвете професоре вређао, никад нисте чули да је министар полиције Стефановић. Разумете, значи нисте никад чули, али нико није добио толику пажњу медија као господин Бацковић и он једноставно као неко ко жели да се ове уставне промене одиграју он има задатак да јавном мњењу представи тако судије. Можда он човек тако и не мисли али то је његов задатак.

Након добијене речи, судија Бранислава Горавица изјављује : Ко му је дао тај задатак?

Након добијене речи, судија Матија Радојичић изјављује: Али Вам кажем ја не знам, Брано, лично односе, да ли министарка једном човеку који је од ње старији сигурно 20 година и више 25, да она може њему да говори „ти ћеш рећи у медијима ово“. Ја не верујем да се министарка бави са тим.

Након добијене речи, судија Бранислава Горавица изјављује: Ја то нисам ни рекла да му је она дала, ја то нисам ни помислила. Ја имам један предлог. Ако сада кажемо да се наше мишљење не уважава ја сам малочас неформално питала министарку, извињавам се што сам се лично обратила, али министарка је одговорила да ће бити на сајту министарства правде објављен текст који се шаље.

Након добијене речи Нела Кубуровић, министар правде изјављује : Да ли мислите да ја то нешто тајно шаљем испод жита?

Након добијене речи, судија Бранислава Горавица изјављује: Не, не. Ја се захваљујем Вама што сте одговорили. Ја мислим да када будемо видели текст који се шаље тада можемо имати на дневном реду дискусију о томе да ли тај текст представља уважавање примедби или не и шта ми поводом тога мислимо. То је један од мојих

предлога везано за текст. Дакле, тренутно не можемо изјавити да се не уважава док не видимо шта ту пише. Други предлог је, да на крају пре него што завршимо састанак, можемо да разговарамо о овоме да ли са данашњег састанка је потребно да се да одређено саопштење, али које би се само односило на то да Савет закључује да није мишљење Савета као органа судске власти било довољно представљено у медијима као што ипак није, мислим на слободу уређивачке политике ето то је један од начина да ми дамо и доставимо то саопштење да нису пренети ставови итд. у медијима које је било потребно. И трећа ствар је, дакле ја сам преко ОЕБС-а обезбедила превод документа Савета који се зове „Мишљење и сугестије Савета“ који је послат Министарству правде, предлажем и да на енглеском ставимо на наш сајт и да, сад је то та дилема. Један од предлога је био да тај документ пошаљемо Венецијанској комисији. Међутим, проблем је у следећем, шта уколико у радном тексту буде писало другачије испашћемо ми неозбиљни.

Драгомир Милојевић, председник Савета изјавио је: Високи савет нема право да се обраћа Венецијанској комисији. Дакле, ми смо дали наше саопштење, дали смо у Министарство наше сугестије и примедбе, објавићемо то и на енглеском на сајту Високог савета судства, ја се слажем са тим. Да ли се сви слажете?

Након добијене речи, судија Бранислава Горавица изјављује: Слажемо се, и био је овај предлог да ли је потребно да кажемо кроз скраћени записник, да смо дискутовали након завршених округлих столова и да је један од закључака био, наравно да ће се сачекати текст да се види да ли је шта уважено, и да је наша кроз документа, примедба шта год да нисмо били представљени у јавности грађанима који ће гласати какви су ставови судства. Лично и мислим да управо је много боље да ми изиђемо пред референдум, а не сада јер ће сви да забораве, али немам ништа против у овом смислу да ипак као озбиљан орган кажемо да смо данас разговарали, анализирали досадашње резултате и закључили, ево рекла сам тих неких основних пар ствари, да ће се сачекати да се види како и које примедбе су уважене па поново размотрити, да сматрамо да судска влас није била довољно представљена.

Високи савет судства једногласно је донео одлуку да се документ савета „Мишљење и сугестије Савета“, преведен на енглески језик истакне на сајт Високог савета судства.

Након добијене речи судија Славица Милошевић Газивода изјављује: Моја је дилема да ли сачекати коначни текст па дати саопштење или ако се одлучимо за то неко садашње саопштење да напишемо да се надамо и апелујемо да се добро размисли.

У вези предлога за саопштење договорено је да сачека да се види верзија амандмана која се шаље Венецијанској комисији, па тек онда да се дискутује.

Седница завршена у 10,35 часова.

Записник саставила:

Мила Стаменковић

ПРЕДСЕДНИК

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Драгомир Милојевић